

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Κείμενο 1

Το ραδιόφωνο

Το ακόλουθο συντομευμένο χρονογράφημα προέρχεται από το βιβλίο του ζωγράφου, σκηνογράφου και συγγραφέα Δημήτρη Μυταρά, Ο σκύλος δαγκώνει, Αθήνα: Κέδρος, 1997, σσ. 34-36.

Κατέβαινα την εθνική οδό Αθηνών - Θεσσαλονίκης για αρκετές ώρες. Δίπλα μου είχα ένα πολύ ωραίο ραδιόφωνο ντίτζιταλ,¹ το οποίο, για όσους δεν το γνωρίζουν, αναλαμβάνει για λογαριασμό σου να βρίσκει τους διάφορους σταθμούς που φτάνουν κοντά σου, καθώς μετατοπίζεσαι συνεχώς.

Η πολυφωνία ήταν τρομακτική. Δεν ήξερα ότι όλα τα ελληνικά χωριά έχουν φωνή, και μάλιστα με τη σχετική τοπική προφορά. Το ύφος είναι το γνωστό αγχώδες και βιαστικό ύφος που συναντάμε σε όλους τους σταθμούς γενικά στην Ελλάδα, με άπειρες αφιερώσεις, σχόλια πολιτικά, συνεντεύξεις από ραδιοφώνου, ψευδοδιαγωνισμούς και κάθε είδους μουσική. Μου έκαναν εντύπωση και οι διαφημίσεις, που μου θύμισαν το '52. Κάθε τρία λεπτά άλλαζα σταθμό, γιατί κάτι δεν πήγαινε και μου χάλαγε τη διάθεση. Έβαλα μια κασέτα για να στρώσουν τα νεύρα μου, έβγαλα και τα σχετικά συμπεράσματα, τα οποία ισχύουν και για τους ραδιοσταθμούς της Αθήνας: α) Σε όλη τη διαδρομή δεν κατάφερα να ακούσω ούτε ένα ολόκληρο τραγούδι. Ο εκφωνητής ανά πάσα στιγμή διέκοπτε, για να κάνει διάφορα σχόλια, ή απλώς διέκοπτε χωρίς λόγο. Συχνά σιγοτραγουδούσε και το τραγούδι. β) Τα τραγούδια, σε γενικές γραμμές, ήταν χαμηλού επιπέδου -οτιδήποτε τους έπεφτε στα χέρια- συχνά επιλεγμένα έτσι ώστε να ταιριάζουν σε διάφορα σχετικά σχόλια με νόημα. γ) Συνήθως ένα ζευγάρι εκφωνητών παρουσιάζει το πρόγραμμα, ανταλλάσσοντας απόψεις, λέγοντας διάφορα έξυπνα, αλλά ουδείς είναι τόσο έξυπνος, ώστε να μπορεί να το κάνει αυτό επιτυχώς επί μία ώρα συνεχώς. δ) Διάφοροι εκφωνητές, συμπαθέστατοι κατά τα άλλα, διαβάζουν κείμενα με άπειρα λεκτικά λάθη και λάθος αναπνοή, που σημαίνει ότι δεν καταλαβαίνουν αυτά που διαβάζουν, ώστε είναι φυσικό να μην καταλαβαίνουμε ούτε εμείς. ε) Σε εκπομπές με ξένη μουσική, όπου αναφέρονται λεπτομερώς με βαθμό επιτυχίας τα ξένα τραγούδια στην παγκόσμια αγορά, θαυμάζω πάντα τα τέλεια αμερικάνικα, με προφορά αντάξια σταθμού του Κεντάκι. Κάποιος ειδικός, μολαταύτα, μου είπε ότι σπάνια το επίπεδο γνώσης της γλώσσας ξεπερνάει τη σπουδή συνοικιακού φροντιστηρίου. Αφήνω ότι σπάνια αποφασίζει κάποιος να βάλει κλασική μουσική. Όχι βέβαια κουαρτέτα του Μπετόβεν - αυτό είναι αδιανόητο - αλλά κάποια εισαγωγή ή κάποιο άλλο κατανοητό

---

¹ντίτζιταλ = ψηφιακό.

κομμάτι. Ακόμη, μου δόθηκε η εντύπωση ότι άκουγα τον ίδιο σταθμό παντού, εφόσον τα προγράμματα και το ύφος έχουν ταυτιστεί σχεδόν απόλυτα.

Να, λοιπόν, κάμποσοι λόγοι που με υποχρέωναν να κλείνω το ραδιόφωνό μου συχνότερα απ' ό,τι θα 'θελα. Αλλά ας μην είμαστε γκρινιάρηδες. Υπάρχουν ειδήσεις ταυτόχρονα με τα γεγονότα, υπάρχει γρήγορος ρυθμός και εναλλαγές θεμάτων και, τέλος, υπάρχουν άπειρες συνεντεύξεις, τις οποίες ακούω με πραγματική απόλαυση, ιδιαίτερα εκείνες που σέρνουν τα εξ αμάξης στους αρχηγούς και στα πολιτικά κόμματα.

Κείμενο 2

ΝΙΚΟΣ-ΓΑΒΡΙΗΛ ΠΕΝΤΖΙΚΗΣ (1908-1993)

Ομιλήματα (απόσπασμα)

Το ακόλουθο κείμενο προέρχεται από το πεζογράφημα Ομιλήματα του μοντερνιστή λογοτέχνη και ζωγράφου Νίκου-Γαβριήλ Πεντζίκη (Αθήνα: Εκδόσεις Ακρίτας, 1992, σσ.79-80).

Σκυμμένοι στο φως της λάμπας με το γκάζι, η αδελφή μου και εγώ διαβάζαμε σε τούτο το γραφείο.

Συλλάβιζα το αλφαβητάριο.

[...] Πόσο θάθελα να ήταν δυνατό να ξανάβλεπα τα πρώτα μου βιβλία.

Το αλφαβητάριο άρχιζε με το Α! Α!, φωνή θαυμασμού. Η σχετική εικόνα έδειχνε δυο παιδιά, έν' αγόρι κι ένα κορίτσι, που είχαν ανέβει σε μια κορυφή και θαύμαζαν την ανατολή του Ήλιου.

Έπειτα ακολουθούσαν τα γράμματα συμπλεγμένα, ώστε να σχηματίζονται οι φθόγγοι, οι συλλαβές και οι λέξεις. Σειρά από λέξεις, που μια έχει ως αρχικό ένα από τα 24 γράμματα του αλφαβήτου.

Το Α δίνει την Αγάπη, το Β δίνει το Βάρος, τη βαρύτητα, το Γ δίνει το Γάμο, το Δ τη Διάσπαση και τη διάρκεια, το Ε το Ευαγγέλιο και την Ελένη, το Ζ τη Ζωή, το Η τον Ήλιο, το Θ το Θείο (το μεταλλοειδές ανόργανο στοιχείο, τον αδελφό του πατέρα ή της μητέρας, αυτό που ανήκει στο Θεό), το Ι την Ικεσία, το Κ το Κάλλος και την καλοσύνη, το Λ το Λιοντάρι, τον λέοντα, που 'ναι σύμβολο του Ευαγγελιστού Αγίου Μάρκου, το Μ δίνει το Μένος και τη μορφή, το Ν δίνει το Νέο (πρόσωπο ή πράγμα ή αέριο), το Ξ δίνει το Ξένο, το Ο δίνει το Όλο, δηλαδή το ολόκληρο, το Π δίνει το Πάθος, το Ρ τη Ροή, το Σ τη Σιωπή, το Τ το Τέλος και τέλμα, το Υ την Υποταγή και την υπομονή, το Φ το Φάγετε, το Χ τη Χαρά (Χριστός), το Ψ το Ψάλλω και το ψάρι, το Ω δίνει το Ωρολόγι, που δείχνει την ώρα και δηλώνει το τέλος.

Απ' αυτού αρχινώντας ανάποδα: Ω Ψ(ι)Χ(ι) Φ(ι) Υ Τ(α) Σ(ι) Ρ(ο) Π(ι) Ο Ξ(ι) Ν(ι) Μ(α) Λ(α) Κ(α) Ι Θ(ι) Η Ζ(ι) Ε Δ(έλτα) Γ(α) Β(ι) φτάνουμε πάλι στο Α, που είναι η αφετηρία, που σημαίνει την αρχή του κόσμου, σύμφωνα μ' ένα παλιό ποίημα, με στίχους για κάθε γράμμα της αλφαβήτας.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 60-70 λέξεων τους λόγους που υποχρέωναν τον συγγραφέα του Κειμένου 1 να κλείνει το ραδιόφωνό του.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας οργανώνει τον λόγο του με μια αντίθεση. Να την αποδώσεις με συντομία (μονάδες 6) και να εξηγήσεις τι πετυχαίνει με την επιλογή του αυτή (μονάδες 4).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1. Σε κάθε περίπτωση, μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι ορθή:

- 1. Στην περίοδο λόγου «Έβαλα μια κασέτα για να στρώσουν τα νεύρα μου, έβγαλα και τα σχετικά συμπεράσματα» (2^η παράγραφος) το ύφος μπορεί να χαρακτηριστεί ως:**

- α) λόγιο
- β) χιουμοριστικό
- γ) σοβαρό
- δ) γλαφυρό

- 2. Η πρόταση «-αυτό είναι αδιανόητο-» (2^η παράγραφος) που περικλείεται σε διπλή παύλα συνιστά:**

- α) ειδικό λεξιλόγιο
- β) συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας
- γ) σχόλιο του συγγραφέα
- δ) ξένο σχόλιο

3. Η λέξη «πολυφωνία» (2^η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:
- α) πλουραλισμός
  - β) ποικιλοχρωμία
  - γ) πληθώρα
  - δ) πολυσημία
4. Η λέξη «λεπτομερώς» (2^η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως αντώνυμή της τη λέξη:
- α) απλώς
  - β) σχοινοτενώς
  - γ) ακροθιγώς
  - δ) εκτενώς
5. Με τη φράση «σέρνουν τα εξ αμάξης» (3^η παράγραφος), ο χρονογράφος εννοεί ότι:
- α) αμαυρώνουν τη φήμη
  - β) επιπλήττουν δριμύτατα
  - γ) επιβραβεύουν
  - δ) αμφισβητούν έντονα.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις, με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2, γιατί ο αφηγητής εύχεται να ξαναδεί τα πρώτα του παιδικά βιβλία (μονάδες 10). Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σου για τα δικά σου πρώτα αναγνωστικά βιβλία; (μονάδες 5) Να απαντήσεις τεκμηριωμένα σ' ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

Μονάδες 15